

Metsästäjien Keskusjärjestö Jägarnas Centralorganisation

23.10.2009
D:no 266-36-08

Maa- ja metsätalousvaliokunnalle

Viite: Maa- ja metsätalousvaliokunnan kokous, 22.10.2009 – HE 106/2009 vp

Asia: Pyydetty kirjallinen vastaus esitettyihin kysymyksiin, joka jäi antamatta kokouksen päättymisen vuoksi

Kiitän mahdollisuudesta antaa kirjallinen vastaus maa- ja metsätalousvaliokunnan kokouksessa esitettyihin kysymyksiin asiassa, joka koskee hallituksen esitystä ampuma-aselain ja eräiden siihen liittyvien säädösten muuttamisesta (HE 106/2009 vp), ja jotka jäivät antamatta kokouksen keskeytymisen vuoksi.

- 1) Ensinnäkin yleiskommenttina projektipäällikkö Mika Lehtosen esittämiin vastauksiin kansanedustaja Kähköselle, Oinoselle, Rajamäelle, Vilkunalle ja Satoselle sekä puheenjohtaja Lepälle, jotka koskivat myös Metsästäjien Keskusjärjestön tekemiä esityksiä, että vastauksissa ei tuotu esille mitään sellaista uutta ja selventävää, joka antaisi aihetta muuttaa Metsästäjien Keskusjärjestön asiantuntijalausuntoa ja siinä esitettyjä täsmällisiä kannanottoja perusteluineen.
- 2) Kansanedustaja Satonen kysyi: Paljonko metsästäjillä on käsiaseita?
Projektipäällikkö Mika Lehtosen mukaan noin 30000. Näiltä osin totean, että jos riistanhoitoyhdistyksille säilytetään todistusten antaminen luvanhakijalle aktiivisen louku- tai luolametsästyksen harjoittamisesta ja että todistuksia jouduttaisiin antamaan jatkoharrastuneisuudesta viiden vuoden välein, niin se tarkoittaisi varsin suurta työerää vapaaehtoisuuteen perustuville, mutta rikosoikeudellisella virkavastuulla toimiville riistanhoitoyhdistysten toimihenkilöille. Tällä hetkellä ei ole myöskään tiedossa, miten asiasta tullaan tarkemmin säätämään asetuksella ja muilla täydentävillä ohjeilla.
- 3) Puheenjohtaja Leppä esitti kysymyksen poliisiviranomaisten tekemistä tulkinnoista mm. hallussapitolupaa haettaessa tai uudistettaessa.
Totean, että Metsästäjien Keskusjärjestön tietoon on tullut lukuisia tapauksia, joissa poliisiviranomaisten tulkinnat ovat tosiaan olleet erikoisia ja eivät myöskään välttämättä voimassaolevan ampuma-aselain mukaisia. Poliisiviranomaisten päätöksistä on myös alettu valittamaan hallinto-oikeuksiin ja on jo tapauksia, joissa hallinto-oikeuden päätös on ollut seuraava:
”Hallinto-oikeus kumoo poliisilaitoksen päätöksen ja palauttaa asian poliisilaitokselle uudelleen käsiteltäväksi.”

Voimassa olevassa ampuma-aselain 119 §:ssä säädetään, että aselupia koskevaa tarkentavaa sääntelyä toteutetaan valtioneuvoston asetuksella. Ampuma-aselain mukaan sisäasiainministeriön asetuksella voidaan säätää erinäisistä lomakkeista, menettelyistä ja ehdoista. Lisäksi laissa todetaan, että sisäasiainministeriö antaa tarvittaessa tarkempia ohjeita deaktivoituihin aseisiin tai pysyvästi toimintakelvottomiksi tehtyjen ase-

Metsästäjien Keskusjärjestö Jägarnas Centralorganisation

den osiin liittyvistä teknisistä seikoista sekä niiden viranomaisille esittämisessä noudatettavasta menettelystä.

Sisäasiainministeriö on kuitenkin lokakuusta 2007 lähtien antanut ohjeita aselupien myöntämisestä. 19.10.2007 sisäasiainministeriö antoi arpajais- ja asehallintoyksikön johdolla valmistellun Aselupakäytännön yhtenäistämisohjeen. Sitä ovat täydentäneet 29.9.2008 annettu ohje "Ampuma-aseiden hallussapitolupien antaminen ja peruuttaminen" sekä 14.10.2008 annettu täydennysohje. Aselupia käsittelevät poliisilaitokset perustelevat pääsääntöisesti kaikki kielteiset päätökset näillä ohjeilla. Tiedossa on, että jopa hallinto-oikeuksiin menneet lupa-asiat on viranomaisten puolelta perusteltu ohjeisiin vedoten aivan kuin ne olisivat noudatettavaa lainsäädäntöä. Helsingin hallinto-oikeudessa on äskettäin kuitenkin todettu, etteivät ohjeet ole sellaisenaan laillinen peruste aselupaa koskeville rajoituksille. Ko. hallinto-oikeus kumosikin päätöksen, jolla pistoolin hallussapitolupa oli myönnetty määräaikaisena. Vastaavia palautuspäätöksiä on tullut ainakin Vaasan hallinto-oikeudesta.

Tässä yhteydessä saatan maa- ja metsätalousvaliokunnan tietoon myös sen, että lukuisat luvanhaltijat, jotka ovat kuluvan vuoden aikana menneet uusimaan metsästystarkoituksessa annettua määräaikaista käsiaselupaa, ovat uusien tulkintojen johdosta joutuneet tilanteeseen, jossa he ovat esittäneet todistuksen harrastuneisuudestaan, käyneet lääkärintarkastuksessa ja haastattelussa, ja sitten onkin päätetty, että määräaikaista lupaa ei enää jatketa, koska käsiase ei ole uuden tulkinnan mukaan enää soveltuva ko. metsästystarkoitukseen. Tilanne on johtanut siihen, että käsiase, joka voi olla hyvinkin arvokas, on otettu poliisiviranomaisen haltuun. Pahimmillaan tilanne johtaa siihen, että poliisi myy aseensa julkisella pakkohuutokaupalla omistajan lukuun. Saadusta myyntihinnasta saadaan vähentää huutokaupan toimittamisesta aiheutuneet tarpeelliset kustannukset. Jos ase jää myymättä, siirtyy se lunastuksetta valtion omistukseen. Toisin sanoen uudet tulkinnat ovat johtaneet aseensa omistajan ennakoimattomaan tilanteeseen, jolla on suurta periaatteellista omaisuuden suojaan liittyvää merkitystä.

Sauli Härkönen
apulaistoiminnanjohtaja